

Podcast | YouTube | Need to know | Classifieds

Register for Youth Star ?

News Reportage

04/03/2022 12:45 GMT+7

Daughter of the phoenix - Ky 3: Back to hell

ISABELLE MÜLLER

Tuổi Trẻ trên Google News

TTO - I went to school, struggled with German and soon kept up with the whole class. I met a benefactor who was wide-loving, taking care of me for school. So but, hell is still pursuing ...

The author is the little girl in black pants sitting top with her classmates - Photo provided by the author

Luckily a temporary piece of happiness suddenly came to me when my parents took me to Germany with his sister H el ene, because after being lucky enough to recover from illness and return home, he did not go to work, no longer income and fear of the

Classifieds

 Selling 16m streetfront houses, 187m2 Phu Lam A, P.12, Q.6, TP. HCM **12 billion VND** Ho Chi Minh City

 House for sale Main Fold, horizontal 5m long 14.5m, 72 m2, price **6 billion VND** Ho Chi Minh City

 Open sale of riverside villa compound Palm City Q.9 - Book coming soon **8.75 billion VND** Ho Chi Minh City

 The owner needs to sell

uncomfortable loft, I was heaven with me ...

My guardian angels, where are the people? Did the people abandon me? Why don't people help me? I'm so buttery and lonely without people!

Terrified night

I went to school, struggled with German and soon kept up with the whole class. I met a benefactor who was wide-loving, taking care of me for school. So but, hell is still pursuing ...

One day, H el ene and Gerd asked me if I could stay home alone for a few days. Both want a romantic weekend in Paris. This is the first time my sister wants to enjoy her own weekend. I immediately agreed.

On Saturday morning, after breakfast, I kneaded a prepared baking powder to bake a chocolate cake, with the intention of surprising the couple when they returned on Sunday afternoon.

I cleaned the kitchen until it was glossy, next I expected to vacuum the entire apartment. I turned on the television in the living room, but I couldn't sit on the sofa sipping the bear-shaped chewing gum when the doorbell rang.

As H el ene had molded, I crept carefully going to the window to discreetly check behind the thick curtain to see who was ringing the bell. If it's a postman or someone else, I don't need to unlock it, we've made such an agreement. Except for the car roofs, I saw nothing down the street.

I won't open the door, I think and when I'm going to sit down, there's a knock. Heart pounding and trying not to make a noise, I silently walked along the corridor to see if I could recognize someone through the dim glass. I only saw the faint borders of two people.

One of them turned out to be our neighbor, she exclaimed: "H el ene, wake up! There are patrons here!". Then the woman turned to the guest: "Yes, yes, please type hard! There are people in the house. At the moment I heard the noise in it ... ".

I removed the door latch. Right after that, my breath choked. My body was stiff, as if frozen: In front of me was my father. Alone!...

A lava smile appeared on his face, and his gaze exuded lust. Ever since I arrived in Germany a year ago, I am no longer under my father's attacks.

street
house
59 billion
VND
Ho Chi
Minh City

Sang
Long Hoa
commune
land, Can
Hour
district,
100%
residential
sea land
Price deal
Ho Chi Minh
City

(Tin
Demo
III) The
Rivana
Project
Price deal
Ho Chi
Minh City

that the time of release has ended.

"Get off your clothes! Dad wants to see you naked," I heard him say.

Paralyzed, I obeyed and followed my father into H el ene's bedroom. There, after every petroltmet on my body was rhymed, stroked and then tortured again and again, the monster didn't let me go to the next morning, making the session This evening was etched in my memory as the most horrific evening in my life.

Author and mother Loan - Photo provided by author

Where is my guardian angel?

After all, three months after my father's visit passed, I gained confidence. Tharsilla (my relative) made an appointment to meet a religious teacher and also a distant relative of her in a restaurant, and as usual she took me with him. After the meal, she asked the waiter to bring me crayons and paper because she knew I liked drawing.

Tuy nhiên, khi nhìn bức tranh đã hoàn chỉnh của tôi, bà bị mất bình tĩnh một lúc. "Hôm nay cháu có chuyện gì vậy? - bà kinh hoàng hỏi - Tại sao cháu lại vẽ cái này? Người này là ai?".

Trên tấm tranh là một người đàn ông da trắng với vẻ mặt hèn hạ, hai cánh tay khoanh lại, trong trang phục của một tội phạm và ngồi sau song sắt.

Tôi im lặng và chỉ nhún vai, không thể tiết lộ danh tính của người được miêu tả. Tôi thầm mong bà, người mẹ thứ hai của tôi, sẽ thay tôi xưng tên của kẻ đó và giải thoát cho tôi.

Tharsilla đưa bức tranh cho thầy giáo của tôi xem. Sau khi nhìn một lúc lâu, thầy nói: "Isabelle là một cô gái rất nhạy cảm, tôi biết điều đó từ trong lớp. Cô rất thương những người nghèo khó. Tôi chắc chắn rằng cô ấy muốn bày tỏ điều đó".

lặng. Tôi gật đầu, mỉm cười và lấy lại tờ giấy.

Ngay lập tức tôi vò nát nó. Tharsilla đã bình tâm trở lại, bà mỉm cười với tôi, cả hai tiếp tục cuộc trò chuyện của mình. Tôi đã thất bại, điều đó khiến tôi cảm thấy vô cùng chán nản. Từ đó trở đi, tình yêu và mối thiện cảm mà mọi người dành cho tôi mất dần ý nghĩa.

Đằng nào mọi người cũng không hiểu mình, tôi tự nhủ. Có lẽ họ không mấy may quan tâm đến tôi. Ý nghĩ này khiến tôi tức giận một cách bất lực.

Sau đó, tôi có cảm giác như mình bị nghẹt thở. Cuối cùng vào một buổi sáng, trên đường đến trường, tôi bất ngờ quay về. Rồi xem, tôi nghĩ một cách ác ý, họ thậm chí sẽ không hề thấy thiếu tôi!

Với cặp sách đeo trên lưng, tôi quyết tâm bỏ đi. Ngôi nhà nguyện nhỏ bé, trong đó có một cây thánh giá đơn sơ nhắc nhở về Đấng cứu rỗi, toát lên vẻ yên bình đặc biệt. Sự yên ắng này khiến tôi bình tâm trở lại.

"Những thiên thần hộ mệnh của tôi, các người đang ở đâu? Có phải các người đã bỏ rơi tôi? Tại sao các người không giúp tôi? Tôi thật bơ vơ và cô đơn khi không có các người!". Tôi nghe thấy giọng mình vọng lại. Tôi khóc than không nguôi và hoàn toàn tuyệt vọng.

Những ngày sau đó, tôi vẫn tiếp tục bỏ học. Vào sáng sớm, tôi rời căn hộ đúng giờ với đồ dùng học tập, nhưng sau đó tôi đi thẳng đến nhà nguyện.

Một hôm, khi tôi trở về và đặt chiếc cặp xuống hành lang, tôi thấy hai người phụ nữ đứng bật khỏi chiếc ghế dài trong phòng khách. Tharsilla tiến đến chào tôi, niềm nở như mọi khi, trong khi Hélène ngay lập tức biến mất vào phòng tắm.

"Cháu yêu ơi - Tharsilla nhẹ nhàng bắt đầu - Ở trường các bạn của cháu đang nhớ cháu đấy. Đó là lý do tại sao cô đến đây để yêu cầu cháu đừng vắng mặt nữa. Đừng lo, sẽ không có ai giận cháu! Cháu cần được nghỉ ngơi một chút và đã được nghỉ ngơi, vậy là đã ổn. Mọi người đều hiểu điều đó mà".

Tôi gật đầu, ngạc nhiên và đồng thời nhẹ nhõm vì không bị la mắng. Những tuần tiếp theo đó dễ chịu hơn bao giờ hết. Hélène xin nghỉ vài ngày ở nhà. Chị chăm sóc tôi hết sức triu mến, giúp tôi làm bài tập về nhà và chiều chuộng tôi bằng những món quà vặt.

Chủ đề trốn học không bao giờ được nhắc đến. Tôi cảm thấy mình được chào đón ở trường. Các thầy cô giáo của tôi đối xử với tôi một cách cẩn trọng và ân cần. Bạn bè trong lớp mời tôi đến thăm nhà. Lòng tràn trề nguồn dũng khí mới và đầy biết ơn trước cơ hội thứ hai này, tinh thần học tập trước đây cuối cùng đã trở lại trong tôi. Giờ đây tôi có thể ôm chầm cả thế giới!

Vài ngày sau, chuông cửa nhà chúng tôi vang lên. Tôi mở cửa: bố đang đứng trước mặt. Ông chưa kịp nói gì thì Hélène đã vội chạy đến và nói câu mà suốt thời gian qua chị chưa thốt ra được: "Bố đến để đưa em về Pháp".

Tôi để bố bước vào, toàn thân bị cứng đờ. Đón tôi? Về Pháp? Nhưng tại sao? Tại sao lại là bây giờ? Tôi không thể tin được. Hélène tránh ánh mắt của tôi. Đừng lo lắng, tôi tự

Ngày sau đó, như thể đón nhận được suy nghĩ của tôi, Tharsilla có mặt. Ngay sau lời chào, tôi nghe thấy cô cảm ơn bố tôi vì sự xuất hiện nhanh chóng của ông. Đột nhiên, mọi thứ quanh tôi đều chao đảo. "Cháu thân yêu - cô giải thích - Sau nhiều cân nhắc, cô đã đi đến kết luận rằng tốt nhất là cháu nên quay về với bố mẹ mình. Một đứa trẻ cần bố mẹ của nó. Vì vậy, cô đã viết cho bố của cháu một lá thư"...

Tôi đâm hai ngón tay cứng như bê tông vào bụng kẻ thách thức mình trong nháy mắt. Tôi thấy anh ta gục xuống vì kinh hãi. Anh nằm ngửa như con bọ, khom người, thở hổn hển không ra hơi.

>> Kỳ tới: Kết thúc hay tự do

Con gái của chim phượng hoàng - Kỳ 2: Tôi cầu xin Chúa trừng phạt bố

TTO - Kể từ ngày đó, hạnh phúc của tôi là một tuần trôi qua mà không bị tấn công, hay một ngày mà bố không để ý đến tôi.

ISABELLE MÜLLER

RELATED NEWS

Daughter of the phoenix - Term 1: A terrible nightmare

Daughter of the phoenix - Term 2: I ask God to punish my father

Female writer Isabelle Müller continues the story of the phoenix

Become the first to donate so that the article

0 0 0

Good article? Donate stars for Youth

Share

Comment (0)

Leave your comment ...

Be the most concerned Latest

No comments yet, be the first to comment

THEME: [Daughter of phoenix bird](#) [Isabelle Müller](#) [sexual abuse](#) [sexual abuse](#)

Do not miss